

[Justitsministeren.]

dette Omraade, jeg vil kun sige for mit eget Vedkommende, at det hænder enkelte Gange om Aaret, at jeg opholder mig paa en Restauration efter Kl. 12, for det er den eneste Tid paa Døgnet, hvor man har Fred og Ro til at snakke sammen paa et saadant Sted. Hvis der nu skal hyles med Jazz efter Kl. 12, gaar jeg uvægerligt, men jeg vil ikke forbyde andre ærede Medlemmer at blive der, hvis de kan holde ud at være der længere. Det er Forskellen mellem det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt og mig.

Jeg vil nødig have den Beskyldning siddende paa mig, at jeg gennem en Frihedslovgivning paa dette Omraade i mindste Maade har tænkt paa at saare kristne Menneskers religiøse Følelser. Jeg forstaar ikke, hvorledes man kan sige noget saadant. Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem, at han skal ikke være ked af „Ekstrabladet“. Det Citat, som han oplæste og tog Afstand fra, er noget af det blideste, „Ekstrabladet“ overhovedet har skrevet om undertegnede.

Til det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) vil jeg sige, at jeg blev ogsaa meget forbavset over at læse om en Mand, der havde været paa Restauration i 26 Timer i Træk. Jeg kan ikke tænke mig, det kan være sket, uden at han har været paa Smugkro en Del af Tiden, men forhaabentlig vil den nye Helligdagslov forhindre dette. Jeg skal imidlertid undersøge i den konkrete Sag, om der er nogen Mulighed for Justitsministeren til at gribe ind — eventuelt ogsaa faa Manden i Tale, hvis han skulde være blevet ædru, hvilket kan betvivles efter det Kvantum, han har nydt. Dette Eksempel vedrørte i øvrigt ikke saa meget en Helligdagslovgivning som en Lukkelovgivning og Overholdelsen af samme.

Jeg er ked af den videnskabelige Trang, der ikke sjældent overvælder det ærede Medlem Hr. Rager, og som jeg slet ikke var forberedt paa at møde Klokker halvti om Aftenen efter en lang og trang Arbejdsdag. Jeg maa derfor for at være paa den sikre Side indskrænke mig til at love det ærede Medlem, at jeg straks i Morgen skal gaa i Gang med en virkelig indgaaende Undersøgelse af det Spørgsmaal, han stillede vedrørende Radioen, og for saa vidt der skulde være nogen Fare for, at dette Uhyre ikke kan komme til at virke tilstrækkelig længe, skal jeg stille Ændringsforslag til tredje Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. F. Ulrichsen: Den højtærede Justitsminister er fulgt i det ærede Medlem Hr. Ragers og Hr. Jensen (Gørding)s Fodspor, idet han har underholdt os med Ting, der efter mit Skøn ikke har noget som helst at gøre med det Forslag, vi behandler. Han har nemlig først og fremmest — det kunde man maaske være forberedt paa — behandlet sit Forslag til en Helligdagslov ud fra Personen K. K. Steincke. (*Justitsministeren.* [Steincke]: Hvem har det?). Det har den højtærede Justitsminister, nemlig om, hvad Personen K. K. Steincke nyder af Spiritus, om Muligheden for, at Personen K. K. Steincke kunde have været Spirituskapitalens Agent, samt om, hvorvidt Personen K. K. Steincke har været til Væddeløb i de ca. 60 Aar, han har levet. Ingen af disse Ting har efter mit Skøn noget som helst med det paa-gældende Forslag at gøre, og jeg forstaar for øvrigt ikke, at den højtærede Justitsminister antyder i sine Bemærkninger, at de Organisationer, der er kommet med Forslag om Ændringer af Helligdagslovgivningen, skulde være Agenturer for Spirituskapitalen, for efter mit Skøn og mit Kendskab er hverken Den personlige Friheds Værn eller Turistforeningen for Danmark Spiritusagenturer. Naturligvis kan man ikke udelukke, at Restauratørorganisationer har Forbindelse med Spirituskapitalen, men de to andre Organisationer er Organisationer, der virker ud fra ideelle Formaal.

Endelig kan jeg ikke rigtig forstaa, at den højtærede Justitsminister mener, at det Forslag, han har fremsat, er fremsat ud fra nogle Ideer, han har haft om det ønskelige i en rationel Helligdagslovgivning. I de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse i Folketinget den 13. December, hedder det nemlig: „I de senere Aar har Justitsministeriet imidlertid modtaget flere Henvendelser om at søge gennemført saadanne Ændringer i Loven, at Adgangen til at afholde offentlige Forlystelser m. v. paa Folkekirkens Helligdage udvides“. Herefter citeres disse Henvendelser, og Bemærkningerne konkluderer i, at Hensynet til Folkekirken synes tilstrækkeligt fyldestgjort derved, at der i Loven foreskrives det og det, og man imødekommer de og de Henvendelser. Naar man skriver saaledes i Bemærkningerne, forstaar jeg ikke, at man paa dette Tidspunkt antyder, at de Henvendelser, der er fremkommet, overhovedet ikke har haft nogen Betydning for det foreliggende Lovforslag.